

ført at rykke den en Alen længere ind, end man ellers vilde have lagt den, men efterat der er kommen en Bygning til at staae, kan man kun faae den lagt længere ind ved at rive den ned, med andre Ord man kan kun faae den bort ved at vente, til Bygningen enten falder sammen eller afbrænder, og det er jo det, som er Marsagen til, at Gaderne i saa mangfoldige af vore Kjøbstæder gaae i det forfærdeligste Zigzag, hvorimod Intet er lettere, end hvad der ikke koster Bedkommende det Allermindste, at affætte en ordentlig Bellinie, for man begynder at bygge. Jeg kan dog heller ikke troe, at Nogen for Alvor skulde ansee det for ønskeligt, at det overlades til Bedkommendes eget Samtykke, især naar man veed, at Bedkommende for en stor Deel ikke ere Folk, der opføre Bygninger, hvori de selv agte at boe og bygge for deres Livstid, i hvilket Tilfælde som oftest den egne Interesse vil drive til at træffe de fornødne hensigtsmæssige Foranstaltninger, men Byggespeculanter, hvis Diemed ene og alene er at bygge saa billigt som muligt, for da at udleie Boligerne til Andre; jeg kan ikke troe, at Nogen for Alvor kan ansee det for aldeles ligegyldigt at sørge for, at der med Hensyn til saadanne Bygninger, der opføres, træffes Foranstaltninger, der ere yderlig simple, forinden Bygningen opføres, men som bagefter ere meget vanskelige, tildeels ugjortlige, og i alt Fald kun gjortlige med overordentlige Pengeoffre, de Foranstaltninger nemlig, at der er en ordentlig Draining, en ordentlig Udgravning og hvad alt det nu er, som skal udføres, forinden en Bygning fornuftigviis tør bygges, men som nu daglig bliver forsømt. Jeg troer altsaa, at man vilde handle i høj Grad usvarligt, dersom man af en saa slet og uholdbar Grund, som, selv om man tillagde den de yderste Conseqventer, kun vilde føre til, at en enkelt Paragraph af disse Bestemmelser udgik, vilde forkaste hele Loven og i en meget lang Tid udskyde Opnaaelsen af et Gode, som nu meget let kan naaes, men som det med hver Dag bliver vanskeligere at naae. Jeg skal altsaa paa det Allerbestemteste fraraade at gaae ind paa Fleertallets slet motiverede Forslag.

Bjerring: Det er nu ikke min Sag at retfærdiggjøre Udvalgets Fleertals Indstilling — det vil jeg overlade til den ærede Ordfører — det er fra et andet Synspunkt, jeg skal tillade mig nogle Ord. Naar man lægger Mærke til det Lovudkast, hvormed vi nu beskæftige os, seer man, at det har havt en temmelig besynderlig Historie. Den første Tanke, man havde, var uden videre at træffe det omhandlede Distrikt ind under Kjøbenhavns Byggeslov; i saa Henseende ophyses man om, at Frederiksberg og Hvidovre Sogneforstanderskab erklærede sig bestemt derimod, bestemt fraraadede at give Loven en saadan Udstrækning, idet det troede, at den vilde træde Landdistriktets Interesser for nær. Denne Sogneforstanderskabets Mening blev tiltraadt, ikke blot af Kjøbenhavns Amtsråd, men af vedkommende Retsbetjent, samt af Amtmanden. Det blev altsaa foreløbig opgivet; senere blev det overdraget Justitsbetjenten i Distriktet at udarbejde et Forslag til en for dette District alene gjældende Byggeslov; det saaledes udarbejdede Forslag blev i det Væsentlige tiltraadt af Sogneforstanderskabet. En Commission, som senere blev nedsat af Indenrigsministeren, foreslog adskillige Forandringer i dette Forslag, idet den dog lod flere Afvigelser fra Byggesloven for Kjøbenhavn bestaae, og disse Forandringer bleve tiltraadte af Districtets Justitsbetjent. Saavidt man kan see, har intet af de tidligere Udcast, tilfredsstillet Justitsministeren. Man har tænkt paa at bringe Byggesloven for dette District nærmere til Kjøbenhavns Byggeslov, end de af mig anførte Autoriteter havde ønsket; ja, man er endog gaaet videre end Kjøbenhavns Byggeslov med Hensyn til Expropriation. § 27 i Byggesloven for Kjøbenhavn siger blot, at der med Hensyn til de, Private tilhørende, Grunde og Bygninger, der ere til Hinder for en bedre Orden, skal anvendes Expropriation. Her i Udcastet staaer derimod, at man skal kunne expropriere, hvad der er nødvendigt til Anlæg af nye Gader og Beie eller til Udvidelse og Forskjønnelse af ældre Gader og Beie. Dertil har nu den ærede Viceformand yttret, at man ikke behøvede at være bange for, at saadanne Hensyn skulde tages af et Sogneforstanderskab. Men det er heller ikke saadanne Tilfælde, man